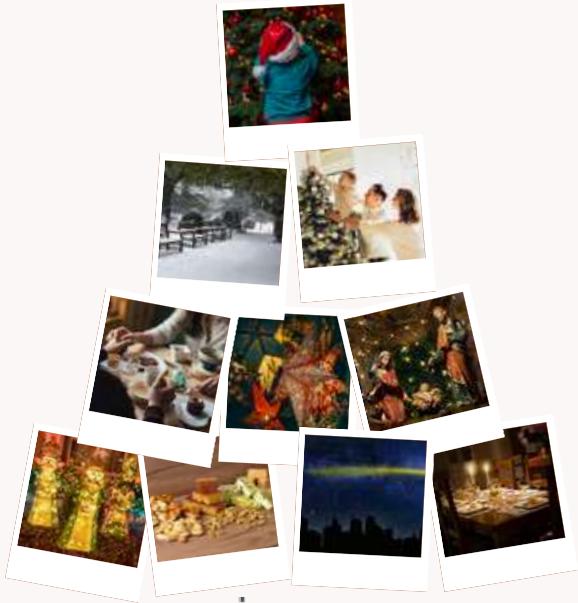

[is]creb

US DESITJEM

Bones festes

COMPILACIONS DE NADALES

Nadal és molt més que una festivitat: és un moment de reflexió, d'agraïment i de trobada amb allò que ens inspira i ens dona sentit. A l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB), aquesta època és una oportunitat per connectar amb totes les persones que formen part de la nostra comunitat: estudiants, professorat, amics i amigues. I enguany, en el marc de l'Any Jubilar dedicat a l'Esperança, volem celebrar junts aquesta llum que ens guia en el camí.

Per això, us hem convidat a sumar-vos a una iniciativa especial: la nostra compilació de Nades. Alguns ens heu fet arribar aquelles paraules que us inspiren durant aquestes dates. Hi ha hagut creacions pròpies, poemes, una reflexions, i nades d'altres autors que signifiquen alguna cosa per a vosaltres. L'única condició ha estat que parlessin d'esperança, aquesta força invisible que ens sosté i ens impulsa cap endavant.

Nades senzilles o elaborades. Totes transmeten el missatge d'alegria i confiança que necessitem sentir en aquestes dates tan especials.

Fem d'aquest Nadal una celebració compartida! Entre tots i totes, podem crear un espai d'esperança que arribi a tothom i il·lumini aquests dies d'hivern.

BONES FESTES

Nadales de
creació pròpia

TOT D'UNA, NADAL

En la solitud de la nit feréstec,
que ens aclapara amb una llavassada de fosca atzabeja
una alba adventícia ens somou
per menar-nos a la claror d'eternitat.
Atansem-nos-hi amb pudicitat,
sentim el cor glatir,
que el nostre Guariment
roman curull de desig d'eixir avui a Betlem.

LLUÍS A. LÀLIGA DIAZ

L'ESPERANÇA I L'ESTABLIA

La nostra esperança neix a l'establia;
la contemplen, joiosos, els seus pares, Josep i Maria.
S'ha fet pobre, petita i fràgil com un nadó;

però, si li obrim el cor, és plena de misericòrdia, d'amor i
de perdó.

Una veu crida des de Roma: «l'esperança no defrauda»;
acosta't, home, que la buidor no deixi la teva ànima
congelada!

Aquest Nadal Maria ha infantat un nadó:
no tinguís por i deixa'l créixer al teu cor!

JOSÉ MARÍA
FUENTES SANTOMÁ

NIT DE NADAL

Nit freda, el vent plora,
i el riu a les ombres s'amaga.
L'estrella al cel implora
al Messies que per fi respon,
mentre la lluna, a la seva demora,
murmura a l'ànima que respon.

IVÁN GALÁN

NADAL, LA VIOLÈNCIA EXORCITZADA

«Pau a la terra», cantaven els àngels al cel de Palestina. El nounat del pessebre era l'anunci d'aquesta promesa. El precedia una llarga història de violència i guerra, una successió de desgràcies que intensificava l'esperança d'una pau duradora. Com profetitzava Isaïes: arribarà un dia en què, guiat per un infant, el llop conviurà amb l'anyell i el lleó, com el bou, menjarà palla (Is 11,6-9). L'irreconciliable serà reconciliat.

Déu va abandonar el seu cel per fer-se present entre els homes, fins i tot en la seva feblesa més profunda (Fl 2,6-11). Parla i actua des de la fragilitat. A la sinagoga de Cafarnaüm, amb un gest radical, Jesús va desplaçar el focus del culte. Allà on tradicionalment s'ubicava la Llei, al cor de l'assemblea creient, va col·locar el ferit (Mc 3,1-6). Aquell que la religió havia mantingut en la seva malaltia esdevé ara el centre d'un nou orde religiós: tot el que es faci o es negui al més feble, es farà o es negarà a Déu. Així, el servei a l'home es transforma en servei diví, i l'únic absolut religiós esdevé el compromís amb la vida del proïsme.

Enmig de la tragèdia d'un món incapaç de donar gràcies, la gratitud emergeix com un gest de resistència. Com a afirmació incondicional de la vida, indueix un rebuig categòric de tot el que la humilia, la degrada, l'envileix, contraposant-se al conformisme que sovint domina el nostre temps.

Sota la neu i el glaç, les arrels de la solidaritat continuen teixint una xarxa nutritiva basada en el do, la gratitud i el fet de compartir, preparant l'eclosió d'una nova primavera.

Sí, proclamem-ho: l'Infant Jesús és com el caliu amagat sota les cendres. N'hi ha prou amb una espurna per encendre el foc. «I com voldria que ja estigués encès!» (Lc 12,49), va exclamar Aquell que va néixer aquella nit.

En la profunditat de la foscor, Nadal anuncia el retorn de la llum.

Que l'any que començarà sigui el d'aquest joiós renaixement!

Us desitjo unes meravelloses celebracions de Nadal.

Bon Nadal i Feliç Any Nou 2025!

EZEQUIEL MIR

Que
la Llum
de Nadal
entri per totes les
portes i finestres de casa
nostra, il·lumini el nostre camí,
que ens porti a gaudir del món
que ens envolta, que aquesta Llum que
ve del Nen Jesús il·lumini la nostra fe,
la nostra esperança. Que ompli el nostre
cor d'amor i pau i ens ajudi a tenir un món més
net,
més
tranquil.
Que el
millor
regal és
l'Amor.

Bon Nadal

el.sape.com

EL "SAPE"

Nadales
recomanades

NADAL

La nit de Nadal
el bosc s'engalana;
els avets s'estiren
per fer la sardana
entorn del Nadó.

Una soca vella
no pot afegir-s'hi i
diu amb tristor:

—Jo ja no sóc bona
per res; no tinc branques.

Mes, pel cel ressona
en les veuetes blanques
dels àngels que diuen:

—Sí, que vals! No ploris!
Seràs el tió!

JOANA RASPALL
[PROPOSADA PER
NÚRIA CAUM]

NIT DE NADAL

Oh diamant perfilat, mare!
No podria comptar el preu
de totes les teves cares, dels teus humors...
aquell present que vaig perdre.
Dolça nena, el meu llit de mort,
la meva dama de dits enjoiats,
tota la nit el teu retrat parpellejava
al costat de les bombetes de l'arbre.

La teva cara encalmada com la lluna
sobre un mar tranquil
presidia la reunió familiar,
els dotze néts
que solies portar al canell,
un nadó de tres mesos,
un xec substancios que mai no vas escriure,
la pèl-roja tentinejant que ballava el twist,
les teves filles ja grans, totes esposes,
totes parlant a la cuinera de casa,
totes defugint el teu retrat,
totes imitant els gestos de la teva vida.

Més tard, després de la festa,
després que la casa se n'anés al llit,
vaig seure bevent brandy de Nadal,
mirant la teva fotografia,
enfocant i desenfocant l'arbre.
Les bombetes vibraven.
Eren un halo per damunt del teu front.

Llavors van ser un rusc,
blau, groc, verd, vermell;
cadascuna amb el seu suc, cadascuna calenta i viva
picant-te a la cara. Però tu no et movies.

Vaig continuar mirant, obligant-m'hi,
esperant, inesgotable, als trenta-cinc.
Volia que els teus ulls, com les ombres
de dos petits ocells, canviessin.

Però no envellien.

El somriure que m'acollia, tot agudeses,
tot encant, era invencible.

Hora rere hora em mirava la teva cara
però no podia extreure'n les arrels.

Llavors vaig mirar com el sol xocava
amb el teu jersei vermell, amb el teu coll pansit,
amb la pell lleument pintada del color rosa de la carn.

Tu que m'agafaves pel nas,
vaig veure't com havies estat.

Llavors vaig pensar en el teu cos
com un pensa en l'assassinat...

Llavors vaig dir Maria...

Maria, Maria, perdona'm

i llavors vaig tocar un regal per al nen,
l'últim que vaig criar abans de la teva mort,

i llavors vaig tocar-me el pit

i llavors vaig tocar el terra

i llavors una altra vegada el meu pit com si,
d'alguna manera, fos un dels teus.

ANNE SEXTON

[PROPOSADA PER
LUCIA MONTOBBIO]

CANÇÓ DE L'ESTRELLA

Jo us mostro el camí.
Seguiu-me, Reis nobles;
sóc per reis i pobles
l'estel del matí.
Amb roba daurada
jo enfilo en l'atzur
el camí més pur
que hi ha a l'estelada.
Ròssec de claror
vaig deixant per rastre,
tinc corona d'astre
i aroma de flor.
Tres Reis tinc darrere
i un àngel davant
i a prop de l'Infant
un cel que m'espera.
Gemadet i ros
vostre Fill, Maria,
a qui semblaria?
A qui, sinó a Vós?

JACINT VERDAQUER
[PROPOSADA PER
NÚRIA CAUM]

OU, OU, QUINA MERAVELLA

Esta nit és nat un xic
de la més bella senyora
sens poder trobar abric,
a qui el cel i terra adora,
entre la mula i el bou,
ou, ou,
restant sa mare donzella,
quina meravella!

Davall d'un roín portal
i de una pobra mare
naix lo rei universal
per a que lo món repare,
sens tenir tan sols un sou,
ou, ou,
sinó la pura mamella,
quina meravella!

Lo infant no té bolquers
ni sa mare ab què comprar-los,
i Josep no té diners
ni troba de qui amprar-los,
ni en l'olla carn de bou,
ou, ou,
ni prou de pa en la cistella,
quina meravella!

Llucifer va tot torbat
per no entendre aquest misteri,
de tot lo veig contrastat,
puix perdrà prest son imperi;
bramant-ne va com un bou,
ou, ou,
bé podrà portar esquella,
quina meravella!

Adam i Eva cantant
estan ab molta alegria
i Jesús està plorant
de fred dins de l'establia,
i l'estança tota es plou,
ou, ou,
sens carbó ni una estella,
quina meravella!

POPULAR
[PROPOSADA PER
IMMACULADA BOSCA VIEJO]

LLIBRE D'AMIC POEMA III

"Vares venir fins on jo dormia
i em vas despertar,
i em vas convidar a tenir set,
una gran set per a la qual
et vas fer copa on jo la pogués beure"

JOAN VINYOLÍ
[PROPOSADA PER
BRUNO PARELLADA]

^U
[is]creb

NADAL 2024